

- 4 JUNI 1997

1. k.

1997/1002-2

mka/kbj

Til samtlige kommunalbestyrelser
og amtsråd

Vedrørende fastsættelse af målsætninger for sagsbehandlingstiden

Regeringen har besluttet at udsende en henstilling til samtlige offentlige myndigheder om at opstille målsætninger for sagsbehandlingstider i de sager, hvor myndighederne skal træffe afgørelse i forhold til borgerne. Samtidig med denne henstilling til kommunalbestyrelser og amtsråd har Justitsministeriet udsendt en tilsvarende henstilling til de statslige myndigheder.

Det er et grundlæggende krav til forvaltningen, at afgørelser skal træffes så hurtigt, som det er muligt og forsvarligt.

Spørgsmålet om, hvor hurtigt en forvaltningsmyndighed kan behandle sine sager, er bl.a. et spørgsmål om, hvilke sagsbehandlingsrutiner myndigheden følger.

Generelt bør myndighederne tilrettelægge sagsbehandlingen således, at der hurtigst muligt efter modtagelsen af en henvendelse foretages en første gennemgang og vurdering af sagen bl.a. med henblik på at afklare, om man er rette myndighed, eller om henvendelsen skal videresendes til en anden myndighed. Er man rette myndighed, må der tages stilling til, hvilke sagsbehandlings-skridt sagen giver anledning til.

Med en sådan screening eller visitation, der foretages hurtigt efter modtagelsen, kan det sikres, at der ikke indtræder unødige forsinkelser f.eks. ved, at en henvendelse ligger i lang tid, inden den videresendes til rette vedkommende, eller ved, at myndigheden først lang tid efter sagens modtagelse indhenter udtalelser til brug for sagens behandling. En sådan fremgangsmåde giver også mulighed for en hurtig afklaring af, om sagen er af hastende karakter og derfor bør prioriteres.

Det kan næppe lade sig gøre at opstille absolutte regler om, hvor hurtigt en myndighed skal behandle sine sager. Selv inden for de enkelte typer af sager, som en myndighed beskæftiger sig med, vil der kunne være forhold, der gør, at en sag trækker ud. Det kan f.eks. skyldes, at det er nødvendigt at fremskaffe vanskeligt tilgængelige oplysninger eller at foretage mere generelle og principielle overvejelser.

Dette betyder på den anden side ikke, at det ikke kan være hensigtsmæssigt, at en myndighed opstiller nærmere målsætninger for, hvor hurtigt man tilstræber at kunne behandle sine sager. Selv om sådanne målsætninger som nævnt næppe kan være absolutte, kan de virke som en yderligere ansporing og inspiration til at imødekomme kravet om hurtig sagsbehandling.

På denne baggrund skal Indenrigsministeriet henstille, at de enkelte kommunalbestyrelser og amtsråd opstiller målsætninger for, hvor hurtigt man vil tilstræbe at behandle sager, hvor forvaltningen skal træffe afgørelser i forhold til borgerne. For sagstyper, der sjældent forekommer, eller hvor der gør sig særlige forhold gældende, kan man undlade at opstille mål for sagsbehandlingstider.

De målsætninger, der opstilles, skal på samme tid være forsvarlige og realistiske. På den ene side bør målsætningerne således være udtryk for sagsbehandlingstider, der er acceptable for bor-

gerne, også i sager, der efter deres karakter kræver en særlig hurtig behandling. På den anden side må målsætningerne også være afpasset efter, hvad kommunerne og amtskommunerne selv anser for realistisk. Kræver visse sager af den pågældende type mere sagsbehandlingstid end andre, kan der opstilles forskellige mål for undergrupper inden for samme sagstype.

De enkelte kommuner og amtskommuner bør udarbejde en oversigt over de opstillede mål for sagsbehandlingstider. En sådan oversigt vil være offentligt tilgængelig. Det kan imidlertid overvejes på sigt at orientere kommunens eller amtskommunens borgere om de vedtagne målsætninger for sagsbehandlingstiden i forbindelse med udsendelsen af kommunens eller amtskommunens serviceinformation, jf. § 62 i den kommunale styrelseslov.

Opstillingen af målsætninger bør suppleres med en ordning, der løbende gør det muligt at kontrollere overholdelsen af - og eventuelt justere - målsætningerne. Der kan f.eks. være tale om, at der periodevis afgives indberetninger til kommunalbestyrelsen eller amtsrådet om, hvorvidt målsætningerne har kunnet overholdes. Det kan i den forbindelse blive aktuelt at ændre målsætningerne, enten fordi det har vist sig, at sagerne ikke kan færdigbehandles inden for de opstillede mål, eller fordi det tværtimod har vist sig, at der kan opstilles mål om endnu kortere sagsbehandlingstider.

Borgeren bør under alle omstændigheder - hvor der ikke er opstillet særlige frister f.eks. i vejledninger - have et svar fra kommunen eller amtskommunen inden en måned efter sagens modtagelse. Træffer kommunen eller amtskommunen afgørelse i sagen inden en måned, udgøres svaret af afgørelsen. Er det ikke muligt at træffe afgørelse inden for denne frist, kan et foreløbigt svar til den pågældende bestå i, at kommunen eller amtskommunen bekræfter at have modtaget sagen og oplyser, hvorpå sagen beror og så vidt muligt, hvornår en afgørelse kan forventes at foreligge.

Det bemærkes, at der på visse områder kan være fastsat særlige lovregler om sagsbehandlingstider.

Med venlig hilsen

Birte Weiss

/

Henrik Hasseris Olesen

2.

11. 21

St. nr.

3. Jul